

Միսաք Մեծարեւնց

Գարունը կ'ապրեցնէ

Կը թանձրանան
տերևներուն
շեղջեր լըքուն,
մինչ կը դառնան
դեռ ծառերուն
մեջ համորեն
հովերն աշնան,
պարն ամեհի:

Ու դեպի տուն
միշտ կը դիմեն
շեշտերն ամեն
ծիծառներուն.
միշտ դեպ ի տուն
ու դեպի ներս
բոլոր իղձերս
ա՛լ տարիք դուն,
չքնա՛ղ աշուն:

Դեպի տամուկ
պատուհանին
ա՛լ կը հառին
աչքերս հիմակ,

ու սե՛ր համակ.
երգըդ կ'իջնե
սրտիս` ուր նե
իդ՝ սը ճերմակ
պիտի գտնե:

Չէ՛, հովերուդ
հետ ցավը չէ՛
որ կը տանջե
սիրտըս հըրուտ.
այլ կը դառնան
իդ՝, հուզմունքեդ
բողբոջ գարնան
արևաշող
հույսերն հավետ: